

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 141/06-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 30. novembra 2006 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Juraja Horvátha a Štefana Ogurčáka prerokoval prijatú sťažnosť Ing. R. K., B., zastúpeného advokátkou JUDr. V. D., B., vo veci porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 520/96 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 520/96 **p o r u š i l** základné právo Ing. R. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Okresnému súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 520/96 **p r i k a z u j e** konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. R. K. priznáva primerané finančné zadost'učinenie v sume 70 000 Sk (slovom sedemdesiat'tisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Ing. R. K. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 8 439 Sk (slovom osemtisícštyristotridsaťdeväť slovenských korún), ktorú je Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokátky JUDr. V. D., Advokátska kancelária, B., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením z 19. apríla 2006 č. k. I. ÚS 141/06-19 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť Ing. R. K., B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 520/96.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že: *„Ešte dňa 28. 11. 1996, teda takmer pred 10-timi rokmi podal (...) žalobu o vyslovenie nepl. právneho úkonu a o náhradu škody (...). Na môj návrh z 21. 11. 1997 o rozdelenie žaloby na dve samostatné veci (...) až v roku 1999, teda po 2 rokoch tak súd urobil a uznesením z 28. 5. 2001 konanie o náhradu škody č. k. 26 Cb 121/99 prerušil do právoplatného skončenia veci 26 Cb 520/96 (...).*

Vo veci 26 Cb 520/96 bolo prvé pojednávanie 4. 10. 2000, teda 4 roky od podania žaloby, na ktorom odporca úplne nedôvodne namietal aktívnu legitimáciu môjho klienta. Ďalšie pojednávanie bolo až 24. 9. 2004, teda po 4 rokoch, ktoré súd úplne nedôvodne

odročil na neurčito za účelom preukázania aktívnej legitímácie môjho klienta, hoci ešte podaním zo 16. 10. 2000 som súdu zaslala všetky relevantné doklady, preukazujúce jeho aktívnu legitímáciu (...), a znova som ich súdu doručovala 14. 10. 2004 (...).

Súd však je vo veci znova viac ako rok nečinný.“

Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd vyniesol tento nález:

„1. Základné právo Ing. R. K. podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR vo veciach Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 26 Cb 520/96 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava I sa prikazuje, aby bez ďalších zbytočných prietáhov vec 26 Cb 520/96 meritórne rozhodol a pokračoval v konaní 26 Cb 121/99.

3. Ing. R. K. sa priznáva suma 200.000 Sk ako primerané finančné zadošťačenie za porušenie jeho základného práva, ktoré mu je povinný Okresný súd Bratislava I zaplatiť v lehote 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť Ing. R. K. trovy konania a trovy právneho zastúpenia do rúk advokátky v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd jeho predseda Mgr. M. L. listom sp. zn. Spr. 2023/06 zo 16. októbra 2006 a právna zástupkyňa sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 8. novembra 2006.

2.1 Predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedol, že:

„(...) netrvám na ústnom prejednaní doručenej ústavnej sťažnosti. Súhlasím s tým, aby (...) Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti (...).

V prílohe môjho vyjadrenia Vám vzhľadom na široký obsah spisového materiálu nepripájam prehľad vykonaných úkonov v predmetnej veci.

Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že návrh na začatie konania bol doručený súdu dňa 28. 11. 1995.

Uznesením č. k. 26 Cb 520/1996 zo dňa 21. 07. 1998 súd priznal navrhovateľovi oslobodenie od zaplatenia súdnych poplatkov a vylúčil konanie o náhradu škody na samostatné konanie. Odvolací súd uznesením č. k. 28 Cob 211/1998-57 zo dňa

13. 10. 1998 odvolanie odporcu odmietol.

Z dôvodu neúčasti účastníkov konania na pojednávaniach súd pojednávania odročoval na nové termíny. Uznesením č. k. 26 Cb 520/1996-82 zo dňa 26. 03. 2004 súd rozhodol o návrhu o zmenu návrhu na začatie konania doručenú súdu dňa 05. 03. 2004. (...)

Po vznesení námietky zaujatosti zo strany navrhovateľa dňa 08. 02. 2006 súd zrušil pokynom zo dňa 14. 02. 2006 stanovený termín pojednávania a vec predložil na rozhodnutie o námietke zaujatosti Krajskému súdu v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave dňa 01. 03. 2006 vec vrátil s tým, že navrhovateľ neuhradil súdny poplatok v zmysle zák. č. 71/1992 Zb. v platnom znení.

Uznesením č. k. 26 Cb 520/1996 zo dňa 06. 03. 2006 súd vyzval navrhovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za vznesenú námietku. Navrhovateľ dňa 05. 04. 2006 doručil súdu odvolanie a vec bola dňa 24. 04. 2006 predložená Krajskému súdu v Bratislave na rozhodnutie. Uznesením č. k. 3 Cob 125/2006-119 zo dňa 29. 06. 2006 odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil s odôvodnením, že navrhovateľ nevzniesol kvalifikovanú námietku zaujatosti, a preto mu nemožno vyrubiť za takéto podanie súdny poplatok.

Na základe pokynu zo dňa 08. 08. 2006 bolo rozhodnutie doručované účastníkom konania a ich právnym zástupcom.

Vzhľadom na uvedený postup v konaní, vo veci musím konštatovať, že vznikol objektívny priesťah v konaní zavinený touto skutočnosťou, že účastníci konania sa nedostavovali na stanovené termíny pojednávania a týmto sťažovali postup súdu v konaní. Navrhovateľ taktiež podal nekvalifikovaný návrh (námietku zaujatosti zákonnej sudkyne) tak ako to je zrejmé z rozhodnutia odvolacieho súdu.

Ctený ÚS SR dovoľujem si Vás požiadať, aby boli vzaté uvedené skutočnosti na vedomie a bolo zvážené či sťažovateľovi bude priznané finančné zadostučinenie a to z dôvodu, že k zavinenému priesťahu v konaní zo strany konajúcej sudkyne nedošlo a na konanie súdu v predmetnej veci mala vplyv nečinnosť účastníkov konania.“

2.2 Právna zástupkyňa sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedla:

„(...) Dňa 17. 1. 2005 bola podaná sťažnosť na priesťahy v konaní predsedovi súdu,

ktorá ostala bez odpovede. Nie je teda pravda, že sťažovateľ nevyužil svoje právo podľa zák. 757/2004 Z. z., toto však bolo neúčinné.

(...) Pokiaľ ide o účasť na pojednávaniach, je pravda, že poj. vytýčené na deň 21. 4. 1999 som žiadala odročiť, následne však súd nepojednával 17. 3. 2000 pre neprítomnosť sudkyne, pojednávanie určené na deň 14. 4. 2000 sa nekonalo a bolo preložené na 24. 5. 2000, toto sa takisto nekonalo a 1. pojednávanie vo veci bolo až 4. 10. 2000, teda päť rokov od podania žaloby. Ďalšie bolo vytýčené znova až o rok na 12. 10. 2001 a 20. 2. 2002, ktoré sa nemohli konať z dôvodu kolízií v mojich kauzách, na čo však bol súd viac ako ďalšie dva roky úplne nečinný a pojednával až 24. 9. 2004, 17. 1. 2005 bola podaná sťažnosť na prietahy v konaní, ďalší T poj. znova až po 1 a pol roku vytýčený na 28. 2. 2006, keď už bola podaná sťažnosť na ÚS SR. Nie je teda pravda ani to, že prietahy v konaní zaviniли účastníci konania, ale bola to najmä častá zmena konajúcich sudkýň, ktorých sa vo veci vystriedalo, päť a konali chaoticky. To, že prietahy nezaviniли účastníci konania, potvrdzuje aj tá skutočnosť, že ani raz neboli predvolaní pod hrozbou uloženia pokuty alebo predvedenia.

Som toho názoru, že odporca nerozpísal urobené úkony súdom práve preto, že by tým dokázal jeho neracionálny postup vo veci a niekoľkoročnú úplnú nečinnosť súdu.

Na irelevantné invektívy odporcu nereagujem.

Je teda plne opodstatnené priznať môjmu klientovi primerané finančné zadosťučinenie za prietahy vo veci, ktorá mohla byť skončená na jednom jedinom pojednávaní.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných pre meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo alebo

nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, jej príloh, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil nasledovný priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 26 Cb 520/96:

- 28. november 1996 – sťažovateľ podal okresnému súdu žalobu o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu a o náhradu škody z neplatného právneho úkonu vo výške 300 000 Sk s prísl. proti žalovanej;
- 13. august 1997 – okresný súd doručoval žalobu sťažovateľa žalovanej;
- 17. september 1997 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej k žalobe sťažovateľa;
- 5. november 1997 – okresný súd doručoval vyjadrenie žalovanej sťažovateľovi;
- 21. november 1997 – okresnému súdu bola zaslaná žiadosť sťažovateľa o oslobodenie od súdnych poplatkov a žalobu v časti o náhrady škody vyčleniť na samostatné konanie a konanie o tejto časti prerušiť do skočenia konania o neplatnosti právneho úkonu;
- 11. marec 1998 – okresný súd vyzval Daňový úrad Bratislava III (ďalej len „daňový úrad“) o predloženie opisu daňového priznania sťažovateľa za obdobie rokov 1991-1997 a opisu jeho majetkového priznania k dani z nehnuteľnosti;
- 11. marec 1998 – okresný súd vyzval sťažovateľa o predloženie dôkazov preukazujúcich jeho majetkové a sociálne pomery;
- 7. apríl 1998 – daňový úrad predložil okresnému súdu odpoveď na výzvu z 11. marca 1998;
- 15. apríl 1998 – sťažovateľ predložil okresnému súdu odpoveď na výzvu z 11. marca 1998;
- 6. máj 1998 – okresný súd vyzval sťažovateľa na predloženie aktívnej vecnej legitimácie na podanie žaloby proti žalovanej a žalovanú na predloženie dokumentácie súvisiacej so sporom;
- 27. máj 1998 – žalovaná predložila okresnému súdu ním požadovanú dokumentáciu;

- 1. jún 1998 – sťažovateľ predložil okresnému súdu odpoveď na výzvu zo 6. mája 1998;
- 21. júl 1998 – okresný súd uznesením priznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov a konanie o náhrade škody vylúčil na samostatné konanie;
- 13. august 1998 – žalovaná sa odvolala proti uzneseniu z 21. júla 1998;
- 2. september 1998 – okresný súd doručoval odvolanie žalovanej sťažovateľovi;
- 17. september 1998 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie sťažovateľa k odvolaniu žalovanej;
- 28. september 1998 – okresný súd predložil Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) vec na rozhodnutie o odvolaní žalovanej;
- 13. október 1998 – krajský súd uznesením č. k. 28 Cob 211/98-57 odvolanie žalovanej odmietol;
- 4. december 1998 – spis bol vrátený okresnému súdu;
- 9. december 1998 – okresný súd doručoval uznesenie krajského súdu účastníkom konania;
- 17. február 1999 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 21. apríl 1999;
- 16. apríl 1999 – právny zástupca sťažovateľa požiadal okresný súd o odročenie pojednávania;
- 21. apríl 1999 – pojednávanie bolo z dôvodu ospravedlnenej neúčasti sťažovateľa a jeho právneho zástupcu odročené na neurčito;
- 5. november 1999 – okresný súd vyzval sťažovateľa na oznámenie, či naďalej trvá na podanej žalobe;
- 26. november 1999 – sťažovateľ oznámil okresnému súdu, že trvá na žalobe a žiadal nariadiť pojednávanie;
- 27. máj 2001 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 12. október 2001;
- 10. október 2001 - právna zástupkyňa sťažovateľa i právna zástupkyňa žalovanej požiadali okresný súd o odročenie pojednávania;
- 12. október 2001 – okresný súd pojednávanie z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania odročil na 20. február 2002;
- 29. január 2002 – právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie termínov;
- 20. február 2002 – okresný súd pojednávanie z dôvodu neprítomnosti účastníkov konania odročil na neurčito;

- 30. január 2004 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 9. marec 2004;
- 5. marec 2004 – právna zástupkyňa sťažovateľa doručila okresnému súdu návrh úpravy žalobného petitu;
- 9. marec 2004 – pojednávanie bolo okresným súdom odročené z dôvodu práceneschopnosti zákonnej sudkyne na neurčito;
- 26. marec 2004 – okresný súd uznesením pripustil sťažovateľom navrhovanú zmenu petitu žaloby;
- 25. máj 2004 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 29. jún 2004;
- 17. jún 2004 – právna zástupkyňa sťažovateľa ospravedlnila svoju a sťažovateľovu neúčast' z pojednávania nariadeného na 29. jún 2004 s tým, že súhlasia, aby okresný súd pojednával v ich neprítomnosti;
- 29. jún 2004 – pojednávanie bolo z dôvodu ospravedlnenej neúčasti účastníkov konania odročené na 24. september 2004;
- 1. júl 2004 – okresný súd zaslal žalovanej na vyjadrenie návrh sťažovateľa na zmenu petitu z 5. marca 2004;
- 21. september 2004 – okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie žalovanej;
- 24. september 2004 – pojednávanie bolo po vypočutí právnych zástupcov účastníkov konania odročené na neurčito za účelom vyžiadania dokladov navrhovaných žalovanou;
- 14. október 2004 – okresnému súdu bolo doručené podanie sťažovateľa, ktorým mu oznámil ďalšie skutočnosti týkajúce sa predmetu sporu;
- 4. január 2006 – okresný súd nariadil termín pojednávania na 28. február 2006;
- 8. február 2006 – sťažovateľ predložil okresnému súdu námietku zaujatosti zákonnej sudkyne a návrh na jej vylúčenie z prerokúvanej veci;
- 14. február 2006 – okresný súd predložil vec krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti zákonnej sudkyne a návrhu sťažovateľa na jej vylúčenie;
- 1. marec 2006 – krajský súd vrátil vec okresnému súdu z dôvodu sťažovateľom nezaplateného súdneho poplatku za návrh;
- 5. marec 2006 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na vylúčenie zákonnej sudkyne okresného súdu;
- 5. apríl 2006 – sťažovateľ predložil okresnému súdu odvolanie proti zaplateniu súdneho poplatku za podaný návrh;

- 24. apríl 2006 – okresný súd predložil krajskému súdu na rozhodnutie odvolanie sťažovateľa;
- 29. jún 2006 – krajský súd uznesením č. k. 3 Cob 125/06-119 zrušil uznesenie okresného súdu z 5. marca 2006;
- 31. júl 2006 – spis bol vrátený okresnému súdu;
- 8. august 2006 – okresný súd doručoval rozhodnutie krajského súdu účastníkom konania a ich právnym zástupcom.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov...

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 26 Cb 520/96, predmetom ktorého je vyslovenie

neplatnosti právneho úkonu a náhrady škody z neplatného právneho úkonu, došlo k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01, I. ÚS 251/05, I. ÚS 232/06).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že v tomto prípade doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola závislá od zložitosti veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa, ústavný súd zistil podiel sťažovateľa na doterajšej celkovej dĺžke konania (opakovane, napr. 16. apríla 1999, 10. októbra 2001 a 29. januára 2002 žiadal o odročenie termínu pojednávania, nepodal okresnému súdu riadny žalobný návrh, v ktorom ešte 5. marca 2004 upravoval petit žaloby, a 8. februára 2006 nekvalifikovaným návrhom vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne).

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a v tejto súvislosti zistil, že okresný súd bol v predmetnej veci nečinný alebo nevykazoval relevantnú procesnú činnosť v období:

- od 28. novembra 1996 do 13. augusta 1997, t. j. takmer 9 mesiacov;
- od 21. apríla 1999 do 5. novembra 1999, t. j. viac ako 6 mesiacov,
- od 26. novembra 1999 do 27. mája 2001, t. j. viac ako 18 mesiacov;
- od 20. februára 2002 do 30. januára 2004, t. j. viac ako 23 mesiacov;
- od 14. októbra 2004 do 4. januára 2006, t. j. viac ako 14 mesiacov.

Celková doba nečinnosti okresného súdu ustálená ústavným súdom je viac ako 70 mesiacov, t. j. 5 rokov a 10 mesiacov.

Uvedené obdobia nečinnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú vo veci náhrady škody z ublíženia na zdraví z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Okresný súd teda počas viac ako 70 mesiacov vo veci nevykonal žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ ako žalobca v napadnutej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Vzhľadom na uvedenú dlhodobú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v konaní sp. zn. 26 Cb 520/96 došlo k prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou vecou ani správaním účastníkov konania, ale predovšetkým postupom okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ žiadal priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 200 000 Sk.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať mu aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, ale i jeho podiel na celkovej dĺžke konania považuje za primerané v sume 70 000 Sk.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný vyplatiť ho sťažovateľke do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia, podanie sťažnosti ústavnému súdu z 2. januára 2006 a podanie písomného stanoviska k vyjadreniu okresného súdu z 8. novembra 2006). Za jeden úkon uskutočnený v roku 2005 patrí odmena v sume 2 501 Sk a režijný paušál je 250 Sk a za dva úkony uskutočnené v roku 2006 patrí odmena

v sume dvakrát po 2 730 Sk a režijný paušál dvakrát po 164 Sk (§ 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Trovy právneho zastúpenia spolu predstavujú sumu 8 439 Sk.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 30. novembra 2006